

BØRNE- OG
UNDERVISNINGSMINISTERIET

Børne- og Undervisningsudvalget
Christiansborg

Svar på alm. del – spørgsmål 422

I brev af 13. september har Helena Artmann Andresen (LA) stillet mig følgende spørgsmål:

9. oktober 2024
Sagsnr.: 24/29743

Alm. del – spørgsmål 422:

Vil ministeren redegøre for det faglige grundlag for at placere knækket på undervisningstaxameteret fremfor på andre taxametre? Hertil bedes ministeren forklare, hvorfor stordriftsfordele og omfordeling bedst reguleres gennem justeringer af undervisningstaxameteret, og ikke via ændringer i andre tilskudsmekanismer.

Svar:

Tiltaget om et knæk i undervisningstaxametrene til de gymnasiale fuldtidsuddannelser ved 700 årselever finder blandt andet inspiration i en omkostningsanalyse, som Struensee og Co. gennemførte i 2019 som led i det daværende eftersyn af taxameter- og tilskudssystemet. Analysen viste, at der generelt er en tendens til faldende marginalomkostninger på ungdomsuddannelsesområdet, således at blandt andet løn- og øvrige driftsomkostninger per årselev falder med antallet af årselever.

Analysen fra Struensee og Co. konstaterer således også faldende marginalomkostninger for øvrige driftsomkostninger (køb af tjenesteydelser og varer til forbrug, reparationer og vedligehold mv.). Det er ifølge analysen særligt øget professionalisering, udlicitering og gode indkøbsaftaler, der især gør sig gældende for store institutioner, der driver de faldende marginalomkostninger.

Det er korrekt, at regeringen kun har foreslået et knæk i undervisningstaxametrene, men ikke et knæk i fællesudgiftstaxameteret, selvom der isoleret set også ville have været belæg for dette, jf. ovenstående.

De bemærkes, at der ikke på samme måde ville være belæg for et knæk i bygningstaxameteret, da analysen ikke finder en entydig konklusion vedrørende sammenhængen mellem antal årselever og bygningsomkostninger per årselev. Analysen fra Struensee og co. bekræfter også, at skolernes løn- og øvrige driftsomkostninger i et økonomistyringshenseende

typisk vil være mere aktivitetsafhængige end eksempelvis bygningsomkostninger, der traditionelt har en længere bindingstid. På den korte bane vil institutionernes tilpasningsevne således alt andet lige være svagere for så vidt angår bygningsomkostninger.

Det er dog væsentligt at understrege, at de statslige bevillinger til ungdomsuddannelsesinstitutionerne på Børne- og Undervisningsministeriets område ydes som bloktilskud. Institutionerne kan derfor frit disponere over tilskuddet inden for rammerne af gældende bevillingsforudsætninger, dispositionsregler, de fastsatte formål mv.

Mere generelt afspejler taxametermodellen og udformningen af knætaxameteret, herunder valget af et knæk i specifikt undervisningstaxametrene, en samlet politisk prioritering fra regeringen, hvor der tages højde for flere forhold og politiske hensyn. Dertil sker taxametermodellens omfordeling ikke udelukkende gennem knækket i undervisningstaxametrene, men også via øvrige tiltag og mekanismer, herunder blandt andet tiltaget om afskaffelse af en række særlige tilskud for de almene gymnasier.

Med venlig hilsen

Mattias Tesfaye